

“TFU, TFU, TFU!”

Darbojas: Nūdele
Bulciņa
Spiedze

Nūdele un Bulciņa sēž pie upītes un maksšķerē, ik pa brīdim izvilkdamas kādu krāmu.

Bulciņa. Labs laiks, ko?
Nūdele. Ļoti draņķīgs.
Bulciņa. Kāpēc draņķīgs?
Nūdele. Tāpēc, ka labs.
Bulciņa. Jā, cik draņķīgi, ka ir labs laiks... *(pēc brīža)* Draņķīgs laiks, ko?
Nūdele. Nevis draņķīgs, bet labs.
Bulciņa. Taisni tā es saku – draņķīgs tāpēc, ka labs... *(pēc brīža)* Draņķīgi labs laiks, ko?
Nūdele. Nevis draņķīgi labs, bet labi draņķīgs!
Bulciņa. Nu ja - labi draņķīgs tāpēc, ka draņķīgi labs ... *(pēc brīža)* Tur kāds nāk!
Nūdele. Lai tik nāk! Izliksimies, ka neredzam!
Bulciņa. Pat tad, ja tas būs traks suns?
Nūdele. Pat tad, ja tā būs traka aita!
Bulciņa. Pat tad, ja tā būs traka govs?
Nūdele. Pat tad, ja tā būs traka vista!
Bulciņa. Pat tad, ja tā būs traka pelīte?
Nūdele. Tad būtu labāk, ja viņa izliktos mūs neredzam...

Uznāk Spiedze.

Spiedze. Labrīt... *(pēc brīža)* Labdien!!! *(pēc brīža)* Labvakar!!!
Bulciņa. Arlabunakti!
Nūdele. Klusu! Neaizmirsti, ka mēs viņu neredzam!
Bulciņa. Par to neraizējies! Es viņu tiešām neredzu. *(uzmauc cepuri par acīm)*
Nūdele. Laba doma. *(arī uzmauc cepuri pār acīm)* Tagad arī es viņu neredzu. Kas tu esi, neredzamā?
Spiedze. Es esmu Spiedze.
Bulciņa. Spiedze – tas ir nopietni.
Nūdele. Un kā labā tu spiego?
Spiedze. Es nespiegoju. Es spiedzu.
Bulciņa. Tas ir vēl nopietnāk.
Nūdele. Un kā labā tu spiedz?
Spiedze. Vispārības labā.
Bulciņa. Kā tas ir - vispārības labā?
Nūdele. Nu vai tiešām tu nesaproti – viņa spiedz tāpēc, lai visiem būtu labi!
Bulciņa. Ā – tas ir pavisam nopietni. Vai tiešām visiem kļūst labi tad, kad tu spiedz?
Spiedze. Nē, kad es spiedzu, tad visiem kļūst ļoti slikti. Bet es gribu iemācīties spiegt tā, lai visiem kļūtu labi.

Nūdele. Mācīties vajag.

Bulciņa. Mācītie, mācīties un vēlreiz mācīties. Cik tas būs kopā?

Spiedze. Trīsreiz.

Bulciņa. Nu ja – vajag trīsreiz mācīties.

Spiedze (*pēc brīža*). Ko jūs te darāt? Ķerat zivis?

Nūdele. Tavai zināšanai – te zivju nemaz nav!

Spiedze. Un kas te ir?

Nūdele. Viss, izņemot zivis.

Spiedze. Tad es saprotu - jūs ķerat visu, izņemot zivis.

Nūdele. Nē - mēs ķeram visu. Neko neizņemot. Arī zivis.

Spiedze. Kā? Bet tu taču nupat vēl teici, ka zivju te nav!

Nūdele. Un kas tad ir?

Spiedze. Tad kāpēc jūs tās ķerat?

Bulciņa. Piekļājības pēc.

Spiedze. Ak tā? Un ko jūs liekat uz āķa?

Bulciņa. Neko.

Spiedze. Kāpēc tā?

Bulciņa. Arī pieklājības pēc. Lai neviens neapvainojas. Ja nu pie āķa piepeld jaguārs un ierauga tur uzspraustu bumbieri? Apvainosies. Jaguāri taču bumbierus neēd!

Nūdele. Un tikpat labi var piepeldēt kāds nīlzirgs un ieraudzīt uz āķa ceptu paipalu! Nīlzirgi taču ceptas paipalas neēd!

Bulciņa. Bet ja nu piepeldēs žāvēta desa un ieraudzīs, ka uz āķa ir uzsprauts mikrokalkulators? Arī apvainosies!

Nūdele. Nerunā muļķības – žāvētas desas nemaz neprot peldēt!

Bulciņa. Tas nekas! Ar laiku var iemācīties!

Nūdele. Klusu! Man copē! (*izvelk kārtējo krāmu*) Dejoj proti?

Bulciņa. Protu.

Nūdele. Ne jau tev prasu! To, ka tu proti dejoj, es tāpat zinu. Bez parādīšanas dejoj proti?

Bulciņa. Protu. Bet kāpēc tu prasi, ja tāpat labi zini?

Nūdele. Es prasu nevis tev, bet Spiedzei! Dejoj proti?

Bulciņa. Es protu. Par viņu nezinu.

Nūdele. Tad noskaidro.

Bulciņa. Dejoj proti?

Nūdele. Protu.

Bulciņa. Bet tā otra?

Nūdele. Laikam neprot.

Spiedze. Nē, es protu dejoj! (*dejo*) Redzējāt?

Nūdele. Neredzējām. Mēs skatījāmies uz otru pusi.

Bulciņa. Mēs makšķerējām.

Nūdele. Un neviens tev nelūdza dejoj. Mēs tikai painteresējāmies, vai tu to proti.

Spiedze. Protu...(*pēc brīža*) Varbūt iepazīsimies?

Nūdele. Mēs tevi tāpat pazīstam. Tu esi **Spiedze**.

Bulciņa. Turklāt, nevis tā, kas spiego, bet tā, kas spiedz.

Spiedze. Taisnība. Bet es nezinu, kas esat jūs?

Nūdele. Un kāpēc tev tas jāzina?

Bulciņa. Patiešām! Kāpēc tev jāzina, kas mani sauc Bulciņa?

Spiedze. Tevi sauc Bulciņa?

Bulciņa. Tā! Tomēr uzzināja!
Nūdele. Bet to, ka mani sauc Nūdele, tev nemūžam neuzzināt!
Spiedze. Tātad tevi sauc Nūdele?
Nūdele. Tā! Uzzināja!... Man jau uzreiz likās, ka viņa tikai izliekas, ka spiedz!
Bulciņa. Man jau uzreiz likās, ka patiesībā viņa spiego!
Spiedze. Nav tiesa! Es nespiegoju! Es spiedzu!

Atskan tālas, briesmīgas skaņas.

Spiedze. Kas tas ir?
Nūdele. Mēs esam pazudušas! Tuvojas briesmīgais Marcinštoks!
Spiedze. Ko tad viņš tik briesmīgu dara?
Bulciņa. Viņš skrien pāri, izlikdamies, ka mūs neredz!
Spiedze. Šausmas.
Bulciņa. Šito nelaimi! Šito nelaimi!
Nūdele (Spiedzei). Tagad tev ir iespēja spiegt vispārības labā. Mēs ar Bulciņu būsim tā vispārība, bet tu spiegsi mūsu labā un aizbiedēsi briesmīgo Marcinštoku!
Spiedze. Labi. Es mēģināšu. (*spiedz*)
Briesmīgās skaņas apklust.

Bulciņa. Urā! Viņa aizbiedēja Marcinštoku!
Nūdele. Klusu! Labāk nodejosim uzvaras un pateicības deju!
Visas dejo.

Nūdele (Spiedzei). Bet nu gan tev jāiet.
Spiedze. Kāpēc tā?,,,
Nūdele. Tu spiedz tik šausmīgi, ka aizbiedēsi mums visas zivis.
Spiedze. Bet te taču nav zivju!
Bulciņa. Kāda nejauši var uzrasties!
Spiedze. Var gan...
Nūdele. Varbūt, ka nevar, bet tam nav nozīmes – tev jāiet!
Bulciņa. Tev jāiet mācīties spiegt arī citu vispārību labā!
Spiedze. Jums taisnība...
Nūdele. Varbūt, ka nav, bet uz atvadām es gribētu tev ko uzdāvināt!
Bulciņa. Es arī!

Abas apkarina Spiedzi ar izmakšķerētajiem krāmiem.

Nūdele. Skaisti!
Bulciņa. Ļoti skaisti!
Nūdele. Varu derēt, ka tu drīz vien iepatiksies kādam princim un laimīgi apprecēsies!
Spiedze. No jūsu mutēm – princim ausī!
Nūdele un Bulciņa. Tfu, tfu, tfu!
Prinča balss. Ai! Kas man piesplāva ausi?!